

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžf/113/2013
Identifikačné číslo spisu:	5013200195
Dátum vydania rozhodnutia:	03.12.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:5013200195.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Ing. E.B., T., Q., proti žalovanému: Mesto Žilina, Námestie obetí komunizmu 1, Žilina, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 627/2013 zo dňa 09.01.2013, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/33/2013-16 zo dňa 07.08.2013, jednomyseľne

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/33/2013-16 zo dňa 07. augusta 2013 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a
na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením krajský súd zastavil konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 627/2013 zo dňa 09.01.2013, ktorým nevyhovел námietke žalobkyne proti výzve na zaplatenie daňového nedoplatku zo dňa 25.10.2012, ktorej predmetom bol daňový nedoplatok na miestnom poplatku za komunálne odpady na roky 2009, 2010, 2011, 2012 v celkovej výške 89,12 €.

Krajský súd konanie zastavil podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) v dôsledku nepreukázania splnenia procesných podmienok, keďže žalobkyňa v súdom stanovenej lehote nepreukázala zvolenie advokáta, ani iným spôsobom nepreukázala splnenie podmienky konania podľa § 250a O.s.p.

Uznesenie odôvodnil tým, že uznesením č. k. 21S/33/2013-12 zo dňa 12.06.2013 vyzval žalobkyňu, aby preukázala splnenie podmienky povinného právneho zastúpenia a zároveň ju poučil o následkoch nesplnenia výzvy a o možnosti zastavenia konania podľa § 250d ods. 3 O.s.p. Uvedené uznesenie bolo žalobkyni doručené tzv. formou náhradného doručenia, t.j. dňom vrátenia zásielky súdu dňa 18.07.2013 po tom, čo prvý pokus o doručenie zo dňa 27.06.2013 a následne aj opakovaný pokus o doručenie zo dňa 28.06.2013 ostal bezvýsledným a žalobkyňa si písomnosť na pošte počas jej uloženia nevyzdvihla.

Proti uzneseniu krajského súdu podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie a navrhla, aby ho odvolací

súd zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Uviedla, že z odôvodnenia odvolaním napadnutého uznesenia sa dozvedela, že jej bola náhradným spôsobom doručená výzva, podľa ktorej mala súdu dodať plnomocenstvo na zastupovanie advokátom a že toto plnomocenstvo nedodala, preto súd konanie zastavil. De facto faktický žiadnu výzvu neobdržala, preto nemohla súdu nič dodať, keď o tom nevedela. Žalobkyňa tvrdí, že doručovacie pokusy sa v dňoch 27.06.2013 a 28.06.2013 vôbec neuskutočnili. Potvrdzuje to výpoveď p. C. M., ktorý sa na adrese adresáta v dňoch 27.06.2013 a 28.06.2013 zdržiaval v čase od 8.00 hod. do 18.00 hod. Podľa jeho výpovede sa v inkriminovaných dňoch ul. T. nikto nepokúšal doručovať žiadne písomnosti. K tomu, aby mohla preukázať, že údaje na doručení sú nepravdivé, musí dostať od súdu na to možnosť. A to bez toho, aby bolo zrušené napadnuté uznesenie nie je možné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O.s.p.).

V prejednávanej veci je spornou otázka doručenia uznesenia krajského súdu č. k. 21S/33/2013-12 zo dňa 12.06.2013 žalobkyni, ktorá má význam pre posúdenie splnenia podmienok zastavenia konania napadnutým uznesením krajského súdu.

Podľa § 47 ods. 2 O.s.p. ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržuje, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že mu zásielku príde doručiť znovu v deň a hodinu uvedenú v oznámení. Ak zostane i nový pokus o doručenie bezvýsledným, uloží doručovateľ písomnosť na pošte alebo na orgáne obce a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát zásielku počas jej uloženia nevyzdvihne, považuje sa deň, kedy bola zásielka vrátená súdu za deň doručenia, i keď sa adresát o tom nedozvedel.

Náhradné doručenie je výnimkou z riadneho doručenia písomnosti, a preto zákon stanovuje prísne formálne podmienky na to, aby mohol byť tento inštitút uplatnený.

Aby mohlo dôjsť k uloženiu zásielky s následkami doručenia, musí byť splnená podmienka zdržiavania sa adresáta v mieste doručenia, v prípade nezastihnutia adresáta písomnosti v mieste doručenia doručovateľom. Ak sa adresát písomnosti v mieste doručenia zdržiava

a ak nebol zastihnutý, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že písomnosť príde znovu doručiť v určený deň a hodinu. Ak aj druhý pokus o doručenie zostane bezvýsledný, potom doručovateľ uloží písomnosť na pošte alebo na orgáne obce a adresáta o tom vhodným spôsobom vyrozumie. Z uvedeného vyplýva, že základným predpokladom náhradného doručenia podľa § 47 ods. 2 O.s.p. je skutočnosť, že adresát sa v mieste doručenia zdržiaval. Tento predpoklad nie je daný ani pri dlhodobej neprítomnosti adresáta na tomto mieste,

ani pri krátkodobom (prechodnom) pobyte v čase doručenia mimo adresy doručenia, ktoré však účastník konania musí preukázať.

Zo súdneho spisu vyplýva, že poštový doručovateľ sa žalobkyni pokúsil doručiť zásielku dňa 27.06.2013, opakované doručenie malo byť vykonané dňa 28.06.2013

a v ten istý deň bola zásielka uložená na pošte. Žalobkyňa si zásielku počas jej uloženia nevyzdvihla, preto bola ako neprevzatá v odbernej lehote vrátená súdu. Žalobkyňa tvrdí, že pokusy o doručenie písomnosti sa neuskutočnili, čo by mal potvrdiť svedok C. M.. Z obsahu administratívneho spisu a z námietok žalobkyne proti výzve na zaplatenie nedoplatku, najvyšší súd zistil, že žalobkyňa sa v roku 2007 presťahovala do R., kde od tohto roku aj žije.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že ak sa adresát v mieste doručenia nezdržiaval, úložná lehota na vyzdvihnutie zásielky nezačala plynúť, a preto nemožno konštatovať, že došlo k fikcii doručenia. Tieto skutočnosti prešetrí krajský súd.

V ďalšom konaní bude úlohou krajského súdu zistiť, či sa žalobkyňa skutočne zdržiavala v mieste doručenia a po vyriešení tejto otázky pokračovať v konaní podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.